

متن پرسش

با سلام و عرض ادب و احترام: مقام معظم رهبری تاکید زیادی دارند که «دانشجو باید سیاسی باشد» و در سخنرانی‌های مختلف از دهه‌ها پیش تا کنون این موضوع را عنوان کرده‌اند. از جزئیات این دستور چند سوال از خدمتتان داشتم. اول اینکه برای دانشجویان رشته‌های سخت و پرکار چطور می‌توان تعادل را بین درس و تحقیق (که مطالبه دیگری رهبری از دانشجویان است) و سیاسی‌بودن برقرار کرد، درس تا کجا و سیاست تا کجا؟ دوم اینکه دقیقا چه مسیری را برای تحقق این هدف طی کنیم: از یک طرف باید ابتدا اصول را بشناسیم یعنی حداقل‌هایی از تفسیر قرآن و اندیشه‌های امام و رهبری بدانیم، از طرف دیگر این قضیه به هر حال زمان می‌برد مگر اینکه همزمان با مطالعه، فعالیت و کنشگری هم داشته باشیم که البته ریسک بزرگی است و ناقص دانستن از ندانستن خطرناک‌تر است. از طرف دیگر اخبار را هم باید دنبال کنیم و چون خودمان توان تحلیل سیاسی نداریم (مخصوصا اگر دانشجوی علوم انسانی نباشیم) باید تحلیل‌های کانال‌های انقلابی یا اشخاص شاخص را دنبال کنیم و به ناچار اعتماد کنیم و متاسفانه هرچه جلوتر می‌رویم و با مسائل و شبهات بیشتری مواجه می‌شویم، اختلاف نظر بین گروه‌های انقلابی بیشتر می‌شود و همه نظر خودشان را صحیح می‌دانند و بعضا دیگران را محکوم می‌کنند. و ما به ناچار باید یکی از اینها را درست و بقیه را افراط و تفریط بدانیم بدون اینکه قبلا معیارهای شناخت حق را کامل آموخته باشیم. این سریع‌ترین و شایع‌ترین راه ممکن برای کنشگر شدن در موضوعات سیاسی است اما بسیار بی‌بنیان و ناپخته و خطرناک است. اگر هم بخواهیم دنبال اصول برویم، زمان می‌گذرد. این دو مسیر تفاوت اساسی دیگری هم دارند و آن این است که راه اول ذهن انسان را متمرکز و اهل تفکر می‌کند ولی راه دوم، یعنی پیگیری مداوم اخبار از منابع متعدد و تحلیل‌های گوناگون آنها، ذهن را آشفته و تنبل می‌کند و آخرش هم چیزی برایمان باقی نمی‌گذارد. جناب استاد لطف بفرمایید شیوه صحیح اطاعت از این دستور رهبری که «دانشجو باید سیاسی باشد» و حد اعتدال آن و چارچوب‌ها و خط قرمزهایی که باید رعایت کنیم، به‌خصوص برای دانشجویانی که حجم بالای دروس دانشگاهی، خودبه‌خود وقت زیادی از آنها می‌گیرد و با علوم انسانی و مقدمات کار هم چندان آشنا نیستند، بفرمایید. با سپاس فراوان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به این فکر کنید که اصل حضور در این تاریخ با فهم جایگاهی که نسبت به جهان استکبار با مبنای توحیدی دارد؛ موضوع بزرگی است و به همین جهت هنر ما آن است نسبت به

مسائل کلی نظام، ذیل رهبر معظم انقلاب حساسیت‌های خود را سرزنده نگه داریم. بنا بر این نکته، کلیات حضور سیاسی را با رهنمودهای مقام معظم رهبری می‌توان حفظ کرد ولی همان‌طور که به خوبی مطلعید با معارف عالی‌تر مثل قرآن و روایات و حکمت صدرایی، عمق حضور خود را در این جهان ذیل امام و رهبری بهتر می‌توان نهادینه کرد و اندازه حرکات سیاسی افراد را که در عین حال ذیل رهبری و انقلاب هستند برای خود مشخص نمود. موفق باشید